

РЕШЕНИЕ

№ 945

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5938** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу съдебно решение от 17.04.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 122 състав по НАХД № 6558/2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 15/1.02.2012 г., на Директора на офис „М.” при ТД на НАП С., с което на касатора, на основание чл. 355, ал.1 вр. с ал.5 от КСО са наложени десет имуществени санкции в размер на по 500 лв. за десет нарушения на чл.7 ал.3 от КСО / обнародван ДВ, бр. 110/1999г. /

Касаторът излага подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението и допуснати съществени процесуални нарушения, липсвала дата и място на извършване на нарушенията, неспазен срок по чл.34 от ЗАНН относно част от нарушенията, неспазване чл.12 от ЗАНН, поддържа маловажност по чл.28 ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и по същество постанови друго с което да отмени НП.

Ответникът по касация чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли съда да потвърди решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Със съдебно решение от 17.04.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 122 състав по НАХД № 6558/2012 г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 15/1.02.2012 г., на Директора на офис „М.“ при ТД на НАП С., с което на касатора, на основание чл. 355, ал.1 вр. с ал.5 от КСО са наложени десет имуществени санкции в размер на по 500 лв. за десет нарушения на чл.7 ал.3 от КСО /обнародван ДВ, бр. 110/1999г. /

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля-актосъставител Х. К. Д., писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК и представени в хода на съдебното производство, изслушал е съдебно-счетоводна експертиза. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че безспорно е осъществен състава на нарушенията на чл.7 ал.3 от КСО в приложимата редакция и не са допуснати нарушения на административно производствените правила, обуславящи отмяна на НП.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Като извърши служебно проверка на основание [чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс](#) и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно [чл. 220 от АПК](#), касационният състав не споделя изводите на СРС за законосъобразност на НП, тъй като към датата на постановяване на въззивното решение е в сила по-благоприятен закон, който не е взет предвид.

Административно-наказателната отговорност на дружеството е ангажирана във връзка с твърдени нарушения на чл. 7, ал. 3 от КСО, обнародван ДВ бр.110 / 1999г., в редакцията към датата на извършване на нарушенията ДВ, бр. 99 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г. - невнасяне на осигуровки. Поради това на основание чл. 355, ал. 1 от КСО / ред. ДВ. бр. 99 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г./ на лицето са наложени имуществени санкции в размер на по 500 лв. за всяко нарушение. Обстоятелството на невнасянето на дължимите осигуровки не се оспорва.

В настоящият казус са налице извършени административни нарушения, осъществени чрез бездействия, тъй като не са внесени дължимите осигуровки за ДОО. В хода на съдебното производство е настъпила законодателна промяна в съдържанието на чл. 355 КСО и чл. 7, ал.3 КСО която по своята същност се явява по-благоприятен за дееца закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. До влизане в сила на наказателното постановление е изменена разпоредбата на чл. 355, ал. 1 с ДВ бр. 94/2012г., в сила от 01.01.2013 г. След изменението посочената санкционна разпоредба гласи, че който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не

подлежи на по-тежко наказание. Тоест, предвидена е санкция за нарушение на чл.5,ал.4 и на чл.6,ал.8, като от текста е отпаднало посочването на чл. 7, ал.3 от същия кодекс. Преди изменението й разпоредбата е предвиждала налагане на административно наказание и за нарушение на чл.7 КСО, каквото е извършеното в разглеждания случай. Последната разпоредба е отменена - също с ДВ бр. 94/2012г., в сила от 01.01.2013г.

Член 355 систематически е обособен в отделен раздел на КСО – III, озаглавен „Отговорност за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред Националната агенция за приходите и за внасяне на задължителни осигурителни вноски”. След посочената законодателна промяна, в същия раздел не се съдържа разпоредба, която да предвижда санкция за нарушение на чл. 7, ал. 3 от КСО по време на действието й. По-благоприятната нормативна уредба - текста на чл. 355 КСО след посочената промяна, изключва санкционирането при начислени, но не изплатени възнаграждения, без да са внесени дължимите за тях осигурителни вноски.

Като относима санкционна норма за извършеното нарушение не може да бъде определена и разпоредбата на чл. 350 вр. с чл. 349 от КСО. Съгласно посочените законови текстове, компетентни административно-наказващи органи за извършени нарушения на разпоредбите на част първа от КСО, в която част се намира и чл. 7, ал. 3 от същия кодекс, са ръководителят на Националния осигурителен институт или упълномощено от него длъжностно лице, докато в случая процесното НП е издадено от орган на НАП, т.е. от орган извън структурата на НОИ, поради което и е некомпетентен да приложи санкцията по чл. 349 КСО за неизпълнение на задължението по чл. 7,ал.3 КСО .

Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Безспорно в настоящият случай наказателното постановление не е влязло в сила, а с отпадането на деянията като нарушения е налице по-благоприятна правна норма. Към настоящия момент деянията не са административно наказуеми. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗАНН деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ. При липса на разпоредба, предвиждаща санкциониране за нарушение на чл.7, ал.3 КСО, (която също е отменена с ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.), то не е налице основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Поради приложим по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3 ЗАНН - отмяна на нормите, които предвиждат административното нарушение и санкционирането му, процесното НП следва да бъде отменено. Тъй като при постановяване на въззивното решение разгледаната законодателна промяна на КСО - с ДВ бр. 94/2012г. е била в сила, е следвало да бъде съобразена като по-благоприятен закон от въззивния съд, а като не е направил това, не е приложил правилно чл. 3, ал.2 ЗАНН, поради което е налице соченото касационно основание по чл. 348,ал.1,т.1 НПК за отмяната му. Касационната жалба е основателна, съдът следва да постанови отмяна на решението и на НП.

Водим от горното, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 17.04.2013 г. на Софийския районен съд,

НО, 122 състав по НАХД № 6558/2012 г и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 15/1.02.2012 г., на Директора
на офис „М.” при ТД на НАП С.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: